

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **A3/A4 Property v.o.s.**, se sídlem Modletice, Za Stodolou 144
zastoupený advokátem JUDr. Robertem Zugarem, se sídlem v Praze, Laubova
1729/8

proti

žalovanému: **Katastrální úřad pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha**, se
sídlím Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8 - Kobylisy

o žalobě proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v zápisu pozemků v katastru nemovitostí
v katastrálním území Ruzyně,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit státu na náhradě nákladů řízení částku 13 467 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl postup katastrálního úřadu, který na základě ohlášení obce Tuchoměřice (která byla obeslána, zda chce být zúčastněnou osobou v tomto soudním řízení, ve stanovené době toto právo neuplatnila) provedl rozdělení pozemků parcelních čísel 2917/34, 2917/37 a 2917/38, katastrální území Ruzyně (z těchto pozemků byly odděleny pozemky nových parcelních čísel), a to úkonem ze dne 15. října 2020 pod sp. zn. Z-

31930/2020-101. Žalobce se domáhal prohlášení nezákonnosti tohoto zásahu a stanovení povinnosti, aby soud žalovanému přikázal, aby obnovil stav v katastru nemovitostí před tímto zásahem.

[2] Žalobce v žalobě uplatnil tyto žalobní body. Namítl, že v rozporu s ust. § 9 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*katastrální zákon*“), nevyznačil úřad plombu při zahájení řízení, čímž jej zbavil práva brojit proti postupu úřadu v průběhu řízení. Nesouhlasí s tím, že v případě zápisu jiných údajů podle ust. § 28 katastrálního zákona se plomba nevyznačuje, neboť žalobce byl dotčen na svém vlastnickém právu tím, že celková výměra pozemků v jeho vlastnictví je po provedeném zápisu menší o 1 m², se změnou mu pak vzniknou další povinnosti (podání daňového přiznání z důvodu změny v počtu pozemků).

[3] Dále uváděl, že i pokud by nedošlo k zápisu práv, ale jiných údajů, pak by takový zápis mohl být proveden pouze na základě ust. § 31 katastrálního zákona, k čemuž nedošlo, neboť zápis byl proveden na ohlášení třetí osoby, nikoliv vlastníka pozemků. Jednalo se o pozemky, jejichž vlastníkem byl pouze žalobce, což je rozdíl oproti původnímu postupu o ohlášení třetí osoby ze dne 29. 1. 2020.

[4] Namítá, že nebyla splněna ani podmínka ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona ve spojení s ust. § 30 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*katastrální vyhláška*“), tedy existence rozhodnutí, ze kterého by změna vyplývala, neboť územní rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017, čj. MCP6 002224/2017 a koordinační situace nesplňují zákonné podmínky pro jejich použití jako podklad pro zápis změn do katastru nemovitostí, kdy by takovým rozhodnutím muselo být územní rozhodnutí o dělení pozemků podle ust. § 82 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*stavební zákon*“), nebo rozhodnutí o umístění stavby podle ust. § 82 odst. 3 stavebního zákona (žalobce odkazuje na komentářovou literaturu). Územní rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017 neobsahuje odkaz na žádný situační plán, ze kterého by bylo zřejmé, jak se mají pozemky rozdělit, tento plán dodala obec Tuchoměřice až poté, co jí na to upozornil žalovaný. Tento plán nemůže být podkladem pro rozhodnutí, neboť použité měřítko 1 : 1 000 neumožňuje přípravu geometrického plánu, jenž by přesně odpovídal situačnímu plánu, situační plán je zřejmě z roku 2016 a geometrický plán z roku 2019.

[5] Žalobce uvedl, že žalovaný provedl zápis rozdělení pozemků i u jiných vlastníků, ač pro to neměl situační plán či územní rozhodnutí, což podle názoru jeho postup rovněž znevěrohodňuje.

[6] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou. Plomba nebyla vyznačena, neboť se nejednalo o změnu vlastnictví, tedy zápis práva. Rozdíl ve výměře pozemků je důsledkem zaokrouhlování (týká se parcely č. 2917/38, jejíž výměře před rozdělením činila 5 035 m², součet její výměry v novém stavu činí 5 034 m², vnější hranice se však nezměnila), zaokrouhlování upravuje ust. § 2 písm. g) katastrálního zákona (zaokrouhlena nahoru byla parcela č. 2917/14 z 190,82 m² na 191 m², dolů všechny ostatní parcely, rozdíl činil – 1,13 m²). Zápis jiných údajů a jejich změn se podle ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona provádí na podkladě ohlášení vlastníka nebo

jiného oprávněného, případně doloženého rozhodnutím nebo souhlasem, ohlášení provedla obec Tuchoměřice. U ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky je postavení ohlašovatele potřeba hodnotit ve vztahu k předmětu rozhodnutí, nikoliv ve vztahu k předmětu jednotlivých ohlášení, nikoliv pouze vlastníkem. Soulad dělení pozemku v geometrickém plánu s výrokem územního rozhodnutí je nutné ověřit jiným způsobem, což upravuje ust. § 92 odst. 4 katastrálního zákona. Ve výroku územního rozhodnutí jsou uvedeny mj. předmětné pozemky, v textu rozhodnutí na str. 12 uvedena zastavěná plocha stavbou, pozemky tak je možné vymezit, hranice trvalého záboru pozemků je znázorněna v grafické příloze územního rozhodnutí, další parcely byly vytvořeny pro stavbu cyklostezky (SO 150) a mimoúrovňové křižovatky Aviatická (SO 110), soulad tak má žalovaný za prokázaný. Dále vydal stavební úřad sdělení ze dne 6. 3. 2020, ve kterém potvrdil soulad geometrického plánu s územním rozhodnutím. Geometrický plán a dokumentace ve stavebním řízení byly způsobilým podkladem pro vydání rozhodnutí.

[7] K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, v níž setrval na své žalobní argumentaci, uvedl, že u jiných vlastníků žalovaný žádnou opravu chyb neprovedl, namítá nesprávný výklad katastrální vyhlášky, územní rozhodnutí podmínky pro dělení pozemků nestanovuje. Dále předložil znalecký posudek č. 370 ze dne 7. 4. 2021 a namítl, že západní hranice pozemku parc. č. 2917/116 neodpovídá hranici záboru podle grafické přílohy územního rozhodnutí, z tohoto posudku dále vyplývá, že geometrický plán nebyl vyhotoven na základě situačního výkresu, který byl připojen k územnímu rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017, a i kdyby zpracovatel měl k dispozici pouze analogový podklad, nemohlo by dojít k takovým rozdílům zobrazení, jaké jsou popsány v posudku.

[8] Z předloženého správního spisu je patrné, že obec Tuchoměřice podala žádost o zápis nově vzniklých pozemků do katastru nemovitostí podle přiložených geometrických plánů č. GP č. 623-17-249-1/2019, GP č. 3092-17-249-1/2019 a GP č. 3122-17-249-1/2019 a částečný zápis GP č. 3095-17-249-1/2019, doručeno žalovanému dne 4. 2. 2020, s přílohami geometrických plánů a územním rozhodnutím odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 ze dne 3. 2. 2017, čj. MCP6 002224/2017 (dříve a dále v textu označované také pouze jako „územní rozhodnutí ze dne 3. 2. 2017“ nebo pouze obecně „územní rozhodnutí“), které nabylo právní moci 24. 3. 2017, na umístění stavby „nové Mimoúrovňové křižovatky (MÚK) Aviatická“ včetně úprav komunikací a dalších úprav stanovených ve výroku, kdy součástí stavby jsou mj. i stavební objekty SO 110 a SO 150 (řízení Z-4947/2020-101).

[9] Dále obec Tuchoměřice doručila dne 16. 9. 2020 žalovanému žádost o dozpis nově vzniklých pozemků do katastru nemovitostí podle přiloženého GP č. 3095-17-249-1/2019 s geometrickým plánem (řízení Z-31930/2020-101).

[10] Další skutečnosti soud zjistil z předložených listin žalobcem, neboť nejsou součástí správního spisu (žalovaný ve vyjádření pravost těchto listin nezpochybňoval).

[11] Sdělením odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 ze dne 6. 3. 2020, čj. MCP6 085988/2020, tento úřad sdělil, že obdržel žádost o potvrzení souladu geometrických plánů s vydaným územním rozhodnutím ze dne 3. 2. 2017, a tento soulad potvrdil mj. i pro geometrický plán č. 3095-17-249-1/2019.

[12] Žalobce dále předložil znalecký posudek znalce ing. Václava Kellnera ze dne 7. 4. 2021, č. 370., který vycházel z podkladů záznamu podrobného měření změn č. 3095, protokolu o vytyčení hranice pozemku, celkového situačního výkresu ověřeného Úřadem městské části Praha 6, žádosti o dozápis pozemků včetně kopie geometrického plánu č. 3095-17-249-1/2019 a výměnného formátu digitální katastrální mapy. Dospěl k závěru, že zákres průběhu nových hranic pozemků vzniklých na základě geometrického plánu pro rozdělení pozemků č. 3095-17-249-1/2019 se neshoduje se zákresem stavebních objektů a záborů podle situačního výkresu, tvořícího grafickou přílohu Územního rozhodnutí vydaného odborem výstavby Městské části Praha 6 ze dne 3. 2. 2017, geometrický plán nebyl vyhotoven na základě situačního výkresu, který byl k tomuto územního rozhodnutí připojen, a i pokud by zpracovatel geometrického plánu měl k dispozici pouze analogový podklad, nemohlo by dojít k takovým rozdílům zobrazení, jaké jsou popsány v posudku.

[13] Soud ve věci ustanovil znalce ing. Pavla Vašíčka, který předložil znalecký posudek č. 170/23. K otázkám soudu tento znalec uvedl, že porovnáním parcelních čísel pozemků uvedených v rozhodnutí o umístění stavby a výchozích parcelních čísel v geometrickém plánu jsou všechna parcelní čísla obsažená v geometrickém plánu obsažen v rozhodnutí o umístění stavby, vizuální porovnání analogové formy situačního výkresu rozhodnutí odpovídá analogové formě geometrického plánu. Ke znaleckému posudku ing. Václava Kellnera znalec uvedl, že v geometrickém plánu jsou pozemky oddělené nejen podle trvalého záboru, ale i pro vlastnické změny pozemků, a tedy v rámci znaleckého posudku tohoto znalce došlo k posouzení rozdílných hranic. Dále znalec uvedl, že na základě veškerých předložených analogických podkladů může konstatovat, že jedním z podkladů pro vyhotovení geometrického plánu 3092-17-249-1/2019 v katastrálním území Ruzyně mohla být grafická příloha Územního rozhodnutí vydané Městskou částí Praha 6 pod čj. MCP6002224/2017 ve své digitální podobě.

[14] Soud provedl ve věci doplnění dokazování znaleckým posudkem ing. Pavla Vašíčka a výsledkem znalce při ústním jednání dne 20. dubna 2023, znalce ing. Václava Kellnera vyslechl soud při ústním jednání dne 21. 4. 2022. Hodnocení obou znaleckých posudků je provedeno v hodnotící části odůvodnění tohoto rozsudku.

[15] Při ústních jednáních účastníci na svých stanoviscích setrvali.

[16] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.

[17] Podle ust. § 9 odst. 1 katastrálního zákona: *„Dojde-li katastrálnímu úřadu návrh nebo jiná listina pro zápis práv do katastru, vyznačí u dotčených nemovitostí nejpozději následující pracovní den, že práva jsou dotčena změnou. Každý má právo nahlédnout do přehledu doručených návrhů nebo listin.“*

[18] Podle ust. § 28 odst. 1 katastrálního zákona: *„Pro zápis jiných údajů do katastru se použijí přiměřeně ustanovení o zápisu záznamem.“*

[19] Podle ust. § 2 písm. g) katastrálního zákona: „Pro účely tohoto zákona se rozumí ... g) výměrou parcely vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách; velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry; výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku,...“.

[20] Podle ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona: „Zápis jiných údajů a jejich změn se provádí na základě ... (a) ohlášení vlastníka nebo jiného oprávněného, jehož přílohou je rozhodnutí nebo souhlas vydaný příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu, je-li takové rozhodnutí nebo souhlas vyžadován,...“.

[21] Podle ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky: „V případě, kdy se změna jiných údajů katastru vyplývající z rozhodnutí vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu dotýká většího počtu vlastníků, postačuje, je-li ohlášení změny učiněno kteroukoliv z dotčených osob v postavení vlastníka. Obdobně se postupuje v případě, kdy je ohlášení doloženo listinou, vztahující se na všechny vlastníky, kterých se ohlašovaná změna dotýká.“.

[22] Podle ust. § 92 odst. 4 stavebního zákona: „Po dni nabytí právní moci územního rozhodnutí stavební úřad doručí žadateli stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci spolu s ověřenou grafickou přílohou, kterou tvoří celková situace v měřítku katastrální mapy, popřípadě další vybraná část dokumentace; stejnopis písemného vyhotovení územního rozhodnutí opatřený doložkou právní moci doručí jde-li o stavby podle § 15 nebo 16, také stavebnímu úřadu příslušnému k povolení stavby.“.

[23] Před samotným jednotlivým posouzením žalobních bodů soud nejprve zdůrazňuje, že v tomto soudním řízení nehodnotil, a ani nemohl (stejně jako žalovaný), jakékoliv možné zásahy do věcných práv účastníků, neboť k tomu nemá v tomto řízení dostatek pravomoci. Soud zvažoval, zda žalobu na nezákonný zásah neodmítnout jako celek, když žalobcem vymezený zásah nespočívá v žádném vydaném rozhodnutí, které by zasahovalo do právní sféry věcných práv žalobce. Nakonec soud dospěl k závěru, že postup žalovaného může být zásahem v tom smyslu, že ač se jím do věcných práv nezasahuje (a ta se postupem katastrálního úřadu nijak nemění), představuje zákonem stanovený postup, který má odraz v katastru nemovitostí, proto by vůči němu měla být možná obrana před soudem. Vzhledem k tomu, že katastrální úřad v tomto postupu žádné rozhodnutí nevydává, lze podle názoru soudu dospět k závěru, že jeho postup může být zásahem ve smyslu ust. § 82 a násl. soudního řádu správního.

[24] Rovněž soud obecněji uvádí, že postup katastrálního úřadu je možné hodnotit pouze v mezích jeho zákonné kompetence. Nelze tak do tohoto postupu promítat nesouhlas, který mohl být uplatněn v předchozím územním řízení, a k jehož vyřízení je příslušný stavební úřad. V tomto postupu katastrální úřad pouze promítne do katastru nemovitostí předložený geometrický plán, který byl vyhotoven na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci, který je pro katastrální úřad závazný. Katastrální úřad nemá žádnou kompetenci, aby takový postup jakkoliv modifikoval, a těmito okolnostmi je při svém postupu vázán.

[25] První žalobní bod není důvodný. V tomto postupu nemůže katastrální úřad vyznačit plombu, neboť takový postup zákon neumožňuje, když ust. § 9 odst. 1 katastrálního úřadu vyznačení plomby upravuje pouze tam, kde u dotčených nemovitostí dochází ke změně práva. K tomu tímto postupem nedošlo, neboť žádné právo, které se k nemovitosti váže, a které katastrální úřad eviduje, měněno nebylo. Nelze ani vycházet z analogie týkající se ust. § 28 odst. 1 katastrálního zákona v tom smyslu, že by i při zápisu jiných údajů bylo nutné vyznačit plombu, neboť přímo znění ust. § 9 odst. 1 katastrálního zákona hovoří o právu. Nelze tak podle názoru soudu výkladem zákona jeho působnost rozšířit tam, kde ji nemá, tedy o vyznačení plomby i tam, kde o právo nejde. Pokud žalobce toto právo spatřoval např. ve svých povinnostech týkajících se daňové zátěže, pak soud uvádí, že zdanění nemovitosti nijak nesouvisí s právem, které je předmětem evidence katastru. Katastrální úřad žádné právo odpovídající se daňové povinnosti neeviduje, není to předmětem katastru, proto nemůže na daňovou povinnost žalobce ani reagovat. Ohledně namítané výměry parcely, pak ta má podle názoru soudu pouze evidenční charakter, a sama o sobě rovněž s žádným právem, které je předmětem evidence v katastru, souvislost nemá. Soud tak uzavírá, že pro analogický postup podle ust. § 28 odst. 1 katastrálního zákona v tom smyslu, že by měla být vyznačena plomba i tam, kde nejde o právo, jehož změna se týká, ale o jinou skutečnost, brání samotné ust. § 9 odst. 1 katastrálního zákona, které je jasné a určuje tento postup pouze tam, kde ke změně práva dochází.

[26] Pokud žalobce namítal, že došlo postupem ke změně výměry parcel, pak žalovaný ve vyjádření k žalobě tento postup srozumitelně popsal jako výsledek zaokrouhlení, s čímž soud souhlasí. V dané věci žalobce namítá, že došlo ke změně výměry parcel v jeho vlastnictví o 1 m² v jeho neprospěch. Pokud parcela parc. č. 2917/38 měla v dosavadní evidenci výměru 5 035 m², a v novém stavu po rozdělení na parcely parc. č. 2917/38, 2917/113, 2917/114, 2974/12 a 2974/13 má součet výměr těchto parcel výměru 5 034 m², pak se jedná o zaokrouhlení, tedy matematickou operaci, kdy došlo k zaokrouhlení dolů u nově vytvořených parcel. Vymezení části zemského povrchu se však tímto postupem nijak nezměnilo, stále se jedná o téže území. K žádnému vyčlenění části zemského povrchu nedošlo. Nemohlo tak podle názoru soudu dojít ani k žádnému porušení veřejných práv žalobce, když po tomto postupu je evidováno stále to, co bylo před tímto postupem.

[27] V dalším žalobním bodě žalobce nesouhlasí s tím, že ohlášení provedla obec Tuchoměřice. Podle názoru soudu takový postup je možný. Vzhledem k tomu, že se nejedná o zápis práva k nemovitosti, ale o zápis jiného údaje, je možné provedení tohoto zápisu na základě i jiného oprávněného, který zároveň je povinen předložit rozhodnutí vydaného příslušným orgánem veřejné moci podle jiného právního předpisu (ust. § 31 písm. a) katastrálního zákona), k čemuž v daném případě došlo (jedná se o předložené pravomocné územní rozhodnutí). Zákon tak v tomto případě nevyžaduje, aby takové ohlášení mohl učinit pouze vlastník nemovitosti, ale může tak učinit i jiný oprávněný, pokud ten doloží příslušné správní rozhodnutí. Na to pak navazuje postup upravený v ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky. Vzhledem k tomu, že příslušné územní rozhodnutí se vztahuje i k nemovitostem, jejímiž vlastníky je obec Tuchoměřice, a vzhledem k tomu, že se jedná o zápis jiného údaje, byla obec Tuchoměřice oprávněna takové ohlášení podat, i když neměla věcné právo k nemovitostem žalobce. Tento závěr se uplatní u řízení, které se týkalo nemovitostí, kde měla obec Tuchoměřice vlastnické právo (řízení sp. zn. Z-4947/2020-101).

U řízení, kde obec Tuchoměřice žádné vlastnické právo neměla (řízení sp. zn. Z-31930/2020-101), pak soud souhlasí s žalovaným, že toto ohlášení se musí upínat k předmětu věci, kterou v daném případě je územní rozhodnutí a jeho vymezení. Pokud toto územní rozhodnutí upravuje závazně práva a povinnosti souhrnně pro svůj předmět, pak je způsobilé pro podání ohlášení pro kteroukoliv část svého předmětu, tedy umísťované stavby. Stavba byla tímto rozhodnutím umístěna jako celek, proto ohlášení může učinit i vlastník jiné nemovitosti, která sice není předmětem záznamu jiných údajů v konkrétním řízení, ale je předmětem územního rozhodnutí. Podle názoru soudu je tak tomu proto, že předmětem zápisu jiných údajů je právě ono územní rozhodnutí (resp. okolnosti, které z něj vyplývají pro účely evidence jiných údajů v katastru). Pokud je tedy důvod pro postup katastrálního úřadu zápis údajů, které jsou předmětem jiného správního rozhodnutí, které katastrální úřad nemůže nijak měnit, katastrální úřad provede tento zápis i na základě ohlášení vlastníka jiné nemovitosti. Musí se však jednat o vlastníka nemovitosti, která je předmětem konkrétního územního rozhodnutí. V tom případě není zapisováno právo k této jiné nemovitosti (o čemž není sporu, že by musel návrh na vklad učinit držitel tohoto práva), ale jiný údaj, který vyplývá z pravomocného územního rozhodnutí. Jiný údaj se tak vztahuje k vlastníkovi konkrétní nemovitosti, který však již byl pravomocně upraven územním rozhodnutím. Vlastník nemovitosti tak může proti takovému postupu brojit v územním řízení, nikoliv však už ve fázi, kdy územní řízení je pravomocně skončeno, a jeho výsledek je zapisován jako jiný údaj do katastru nemovitostí.

[28] V dalším žalobním bodě žalobce napadl rozsah zapsaných jiných údajů do katastru nemovitostí. Tato otázka je podle názoru soudu otázkou skutkovou, nikoliv právní, proto při zpochybnění postupu katastrálního úřadu soud musí tuto otázku posoudit v tom rozsahu, zda k němu má dostatek odborných znalostí. Tak tomu není, neboť se jedná o posouzení postupu, které údaje byly postupem katastrálního úřadu fakticky změněny, což je otázka odborná pro znalce z oboru geodézie a kartografie. Proto při zpochybnění tohoto postupu nelze vyjít ze stanoviska žalovaného, že vzal soulad dělení pozemků v geometrickém plánu s územním rozhodnutím za prokázaný, ale je nutné zjistit, zda zde skutečně tento soulad existuje.

[29] Zároveň soud uvádí, že úkolem znalce není a nemůže být posouzení postupu stavebního úřadu v územním řízení, ale jen a pouze soulad geometrického plánu, který byl podkladem pro postup katastrálního úřadu, s pravomocným územním rozhodnutím (jeho ověřenou grafickou přílohou). Pouze v tomto směru se žalovaný jako katastrální úřad pohybuje. Proto námitky související s posouzením věci v územním řízení nemohou mít při posouzení zásahové žaloby místa, neboť se nejedná o postup, který může ovlivnit katastrální úřad při zápisu jiných údajů.

[30] Z podaného znaleckého posudku znalce ing. Pavla Vašíčka jasně vyplývá, že postup katastrálního úřadu popsáný ve shora uvedeném odstavci byl v souladu s právem, tedy že katastrální úřad postupoval podle geometrického plánu, který vycházel z grafické přílohy územního rozhodnutí. Jak bylo shora uvedeno, tato grafická příloha (ust. § 92 odst. 4 stavebního zákona) je pro katastrální úřad závazná a on sám do ní nemůže zasahovat. Soud tak má doplněním dokazování za prokázané tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě, že soulad dělení pozemků byl v souladu se shora uvedenými povinnostmi katastrálního úřadu.

[31] Rovněž z tohoto znaleckého posudku (odpověď na otázku č. 3 soudu) vyplývá, že jedním z podkladů pro vyhotovení geometrického plánu mohla být grafická příloha územního rozhodnutí ve své digitální podobě.

[32] Tyto odpovědi podle názoru soudu svědčí shora uvedenému závěru a soud na závěru znalce neshledává žádnou nelogičnost či nedostatečnost znaleckého zkoumání.

[33] Znalec ing. Pavel Vašíček ve svém znaleckém posudku rovněž uvedl (vzhledem k závěru znalce ing. Václava Kellnera), proč je tento znalecký posudek v daném případě pro shora uvedený závěr nedostatečný (odpověď č. 2 na otázku soudu, tedy skutečnost, že znalec ing. Kellner vycházel z porovnání veškerých hranic, kdy trvalé zábory ohraničují novou stavbu, současně je velmi nepravděpodobné, že by trvalé zábory ohraničovaly každý stavební objekt, proto znalec ing. Vašíček vycházel z vyjádření ověřovatele geometrického plánu ing. Haramulové ze dne 11. 12. 2020, kdy pro výkup pozemků pro stavbu je převzata hranice tzv. trvalého záboru stavby, která určuje přesné ohrazení stavby, pro tento geometrický plán byly ještě převzaty hranice jednotlivých stavebních objektů z důvodů odlišných budoucích nabyvatelů těchto stavebních objektů, kdy ŘSD nemůže vykupovat pozemek pod stavebním objektem, který má shodného dosavadního a budoucího vlastníka pozemků). Znalec ing. Vašíček po tomto zhodnocení dospěl k závěru, že v geometrickém plánu jsou pozemku oddělené nejen podle trvalého záboru, ale i pro vlastnické změny pozemků, čímž došlo k posouzení rozdílných hranic v posudku ing. Kellnera. Soud považuje tento závěr jako dostatečný pro vysvětlení, proč se závěry obou posudků liší, přičemž se po vysvětlení znalce ing. Vašíčka přiklonil k jeho znaleckému posudku.

[34] Pokud žalobce odkazoval na ust. § 30 odst. 3 katastrální vyhlášky, pak podle názoru soudu ve shora uvedeném postupu nemohlo být interpretováno způsobem, který činí žalobce. Územní rozhodnutí, včetně jeho grafické přílohy, může být podkladem pro zápis rozdělení pozemků, což se v daném případě stalo. Součástí tohoto územního rozhodnutí je po nabytí právní moci jeho grafická příloha, která byla podkladem pro vypracování geometrického plánu. Žalobcem zmíněný postup podle ust. § 82 odst. 1 stavebního zákona (příslušné rozhodnutí o dělení nebo zcelování pozemků) tak není možné namítat vůči katastrálnímu úřadu, neboť se jedná o postup stavebního úřadu, z něhož katastrální úřad vychází a nemá žádnou zákonnou kompetenci takové řízení vést. Pokud stavební úřad vyšel z toho, že tento postup nebyl nutný, je pro katastrální úřad dostatečným podkladem pravomocné územní rozhodnutí a jeho grafická příloha (zřejmě v dané věci bylo postupováno podle ust. § 82 odst. 3 stavebního úřadu, to je však řízení u stavebního úřadu, které bylo pravomocně ukončeno vydáním územního rozhodnutí). Součástí příslušného pravomocného územního rozhodnutí je tak i tato jeho grafická příloha, která následně byla podkladem pro zpracování geometrického plánu a následně jeho zanesení do katastru nemovitostí změnou evidence jiného údaje. Pokud žalobce v žalobě velmi obecně namítal, že měřítko grafické přílohy nemůže být podkladem pro vypracování geometrického plánu, pak soudu není dost dobře jasné, proč by takový postup nemohl být možný, když je jinak poměrně běžný. Žalobce v žalobě toto velmi obecné tvrzení nijak nerozvádí, pouze odkazuje na různé situační plány. Podle názoru soudu všechny tyto námitky byly vyřešeny podáním znaleckého posudku, z něhož soud při posouzení této části žaloby vychází.

[35] Pokud žalobce v žalobě poukazoval na jiná řízení, kdy postupoval tímž způsobem, soud v tomto směru odkazuje na ust. § 2 soudního řádu správního, kdy každý účastník může u soudu uplatňovat pouze porušení svých veřejných subjektivních práv, nikoliv práv jiných osob. Vzhledem k tomu, že shora uvedený postup katastrálního úřadu považuje soud za souladný se zákonem, není odkaz na jiná řízení jiných účastníků, kteří tento postup u soudu nenapadli, za důvodný.

[36] Z téhož důvodu soud nepovažuje za důvodný ani ten žalobní bod, že by tímto postupem byla porušena zásada podle ust. § 2 odst. 4 správního řádu, konkrétně porušení rovnosti účastníků řízení, když v žalobě tato argumentace není ani nijak blíže rozvedena (tedy v čem konkrétně měla být rovnost účastníků řízení v rovině procesních práv porušena).

[37] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[38] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

[39] Vzhledem k tomu, že žalobce byl ve věci neúspěšný, musí uhradit státu náhradu nákladů řízení, kterým jsou náklady dokazování (ust. § 148 odst. 1 občanského soudního řádu za použití ust. § 64 soudního řádu správního). Tato náhrada spočívá ve znalečném za podaný znalecký posudek a v náhradě vyplacené znalcům za dostavení se k soudu. Výše znalečného u znalce ing. Václava Kellnera byla stanovena usnesením ze dne 29. června 2022, čj. 6 A 122/2020-75, a činila 2 491 Kč, tato částka byla z účtu soudu znalci vyplacena. U znalce ing. Pavla Vašíčka byla odměny a náhrada stanovena usnesením zdejšího soudu ze dne 26. dubna 2023, sp. zn. 6 A 122/2020, ve výši 10 976,- Kč. Vzhledem k tomu, že toto usnesení do dne sepisu vyhotovení tohoto rozsudku nenabýlo právní moci, tato částka znalci zatím vyplacena nebyla.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 20. dubna 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu